

תת"ע 3875/06/12 - מדינת ישראל נגד מוחטסב אחמד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

23 ינואר 2014

תתע"א 3875-06-12 מדינת ישראל נ' אחמד

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים
נגד
הנאשם
מוחטסב אחמד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עטייה דאמוני

ב"כ הנאשם עו"ד מאהר חנא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם שלפני הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה ברכב מבלי שהיה לו רישיון נהיגה תקף וזאת בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה וכן בעבירה של שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

מפאת גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה הורתי לשירות המבחן על הגשת תסקיר בעניינו.

אולם, על אף זימונו על ידי שירות המבחן, הנאשם לא התייצב לפניו ובשיחות טלפון שערכו עמו מסר הנאשם פעם אחת כי לא הצליח למצוא את מקום שירות המבחן לכן לא הגיע לפגישה, ובשיחה נוספת עמו מסר הנאשם כי מאחר ואינו מודה בעבירה בה הורשע הוא לא מעוניין להגיע לשירות המבחן.

הוגש בפניי מכתב קצינת המבחן מיום 8/1/2014 לפיו היא הסבירה לנאשם את מטרת הפגישה עמו, את חשיבות ההגעה לשירות המבחן לצורך עריכת התסקיר, אולם הנאשם מסר כי אינו מעוניין בכך כלל.

עמוד 1

הסניגור ביקש לוותר על זכותו של הנאשם לערוך תסקיר בעניינו.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה מלהוציא רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה כי ניהל תיק הוכחות על מנת להוכיח את חפותו שבסופו הורשע, וכן לא את העובדה שבחר לוותר על זכותו לערוך תסקיר בעניינו.

לטענתו, אין להבדיל בין מקרה זה למקרה רגיל שבו נאשם נדון לאחר הרשעה בעבירה דומה לעונש של מאסר על תנאי. על כן, הוא מבקש לדחות את בקשת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם, אשר נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, החלטתי להטיל על הנאשם את הרף העליון של המתחם, דהיינו מאסר בפועל.

הנאשם ניהל תיק הוכחות שבסופו הורשע, ואין לומר כי הוא חסך זמן שיפוטי של בית המשפט ושל הצדדים.

בנוסף, עולה על פי טיעוני המאשימה כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי. כך למעשה אין דינו של הנאשם כדין נאשם שמודה בהזדמנות הראשונה, חוסך זמן שיפוטי יקר ואין לו ברקע עבירות פליליות או תעבורתיות.

בנסיבות העניין אין מנוס מלשלוח את הנאשם למאסר, ולו למאסר קצר על מנת שיהווה עבורו עונש חינוכי והרתעתי.

אני דן איפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

- 1.** לתשלום קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 30/3/2014.
- 2.** לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה. המזכירות תחשב מועד הפסילה מהיום.
- 3.** לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- 4.** אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 7 ימים. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בתחנת המשטרה במגרש הרוסים ביום 2/2/2014 עד לשעה 8:30.
- 5.** אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ד, 23/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט